

I alle tre Riger skal Udgang aabnes for Enhver til at erholde Hovedmynter udmyntede for indleveret Guld imod Erlæggelsen af $\frac{1}{4}$ pCt. af det udmyntede Beløbs Værdi. Al anden Slagfat bortfalder. Den ifølge Artikel 7 tilladte Afvigelse i Henseende til de enkelte Guldmynsters Vægt er ikke anvendelig paa det udmyntede Parti som en Helhed, men dette skal stedse indeholde lige saa meget fint Guld, som der er indleveret.

De nærmere Betingelser med Hensyn til det indleverede Gulds Mængde, Finhed og øvrige Egenheder fastsættes ved senere Overenskomst mellem Regjeringerne.

Skillemynt udpræges i de tre Riger kun paa Regjeringernes umiddelbare Foranstaltning og for deres Regning.

Artikel 13.

Fra Tid til anden skal i hvert af Rigerne Prøve af de i de andre Riger prægede Mynters Overensstemmelse med de fastsatte Normer finde Sted, og gjensidig Meddelelse gjøres angaaende de Udfættelser, hvortil saadanne Prøver maatte give Anledning.

Artikel 14.

Enhvert Riges Finantsbestyrelse vil meddele Finantsbestyrelsen i de to andre Riger alle Myntforholdene vedkommende Love, Anordninger og almindelige Bestemmelser, som maatte blive udgivne til Udførelse af nærværende Overenskomst, eller som i Fremtiden maatte udgaa. Ligeledes ville Finantsbestyrelserne meddele hverandre en aarlig Beretning om de af dem i Aarets Løb foretagne Udprægninger af nye Mynter og om Inddragelser og Indsmeltninger af gamle Mynter samt oversende hverandre Exemplarer af alle Mynter, som herefter udpræges.

Artikel 15.

De i hvert Riges Lovgivning fastsatte Bestemmelser angaaende Forbrydelser og Forseelser med Hensyn til Rigets egen Mynt skulle finde Anvendelse paa den i Henshold til foranstaaende Bestemmelser af de to andre Riger prægede Mynt.

Artikel 16.

I alle 3 Riger skal den nye Regningsenhed være indført, og Udgang være aabnet til at benytte Guldmynt som lovligt Betalingsmiddel inden Udgangen af Aaret 1873. Sundenfor denne Grænse bestemmer hvert af Rigerne Tidspunktet for Overgangen.

Efter dette Tidspunkt maa ingen Udmyntning mere finde Sted efter de for Tiden i Rigerne bestaaende Myntsystemer.

De hidtil som lovligt Betalingsmiddel benyttede Sølv-, Kobber- eller Bronzemynter skulle inden Udgangen af Aaret 1878 have ophørt at være lovligt Betalingsmiddel i vedkommende Rige.

Søvrigt forbeholdes det hvert Riges Statsmagt at afgjøre, hvorledes Overgangen fra det nu bestaaende Myntsystem til det nye skal iværksættes, og hvilke nærmere Bestemmelser der i den Anledning skal træffes.

Artikel 17.

Den Overenskomst, som maatte blive affsluttet, forbliver gjældende indtil Udgangen af Aaret 1883. Dersom den ikke til den Tid er op sagt et Aar forud, vedbliver den fremdeles at være gjældende, indtil den af et af Rigerne opsiges med 1 Aars Varjel, saaledes dog, at den i Artikel 11 vedtagne Bestemmelse vedbliver at være gyldig i et Tidsrum af 2 Aar efter Overenskomstens Døds.

Saalænge Overenskomsten staar ved Magt, maa ingen Separatkonvention om Myntforhold affluttet mellem et eller to af Rigerne og andre Stater uden alle tre Rigers Samtykke.